

igjennem udenom Regjeringen, men i Samklang med Regjeringen, og da jeg forrige Gang har sagt, at jeg for mit Vedkommende, saasnart man ikke fra det Flertals Side, som dengang var tilstede, gjorde virkelig Alvor af at gjøre Skridt med de Handlinger, jeg troede det var rigtigt at svare paa, er nødt til at arbejde med den Regjering, som til enhver Tid er tilstede, saa siger jeg det Samme nu, og tillige, at jeg vilde handle mod Grundlovens Aand ved at søge at fremme Sagerne uden om Regjeringen. Det er af denne Grund, at jeg ogsaa kan sige, at det høitærede Ministerium, der i denne Sag er repræsenteret ved Marineministeren, ved de Ytringer, der kom fra Marineministeren, har stadfæstet Rigtigheden af den Opfattelse, som jeg havde, at denne Sag ikke gennemføres paa en saadan Maade, som jeg kunde ønske, men at der synes at ligge politiske Tendenser bagved, — man har jo set det offentlig fremsført, — og til dem vil jeg ikke være med, og derfor vil jeg ikke stemme for Sagen; men da jeg nu alligevel har stillet mig saaledes, at jeg ikke heller kan finde mig foranlediget til at gjøre det Experiment at stemme for nogle Forslag, om hvilke jeg isorveien veed, at, naar de blive vedtagne — hvis de blive vedtagne — vil Loven ikke kunne komme igjennem, — saa vil jeg i denne Sag afholde mig fra at stemme.

Winther: Jeg vil tro, at det ærede Medlem, som sidst talte, har aabenbaret, hvad der foresten vistnok er en Slags offentlig Hemmelighed, nemlig, at der er politiske Tendenser med i hele denne Sags Behandling. Det ærede Medlem har jo forøvrigt et Ministerium efter sit Ideal, thi det nuværende Ministerium er jo for den allerstørste og væsentligste Del et Ministerium af store Besiddere, det kan man ikke negte; men at han nu vil vise en saa stor Omhyggelighed for at bevare netop dette Ministerium af store Besiddere, forundrer mig lidt, da han jo vistnok ligesom saa mange Andre har troet, at der var en vis Handling af dette Ministerium, som idetmindste Demokratiet har været særdeles meget imod. For mig staar det saaledes, at Ministeriet maa hytte sig selv, og jeg har ikke kunnet opdage, at Ministeriet har erklæret sig imod dette Forslag. Altsaa, dersom det gaar igjennem, gaar det igjennem ved Ministeriets Medvirkning; men saa er der jo ikke nogen Grund for dem, der ikke absolut ville kaste sig i Breschen for at bevare det Ministerium, der udgav den provisoriske Finantslov, til at blande sig ind i de Attentater, der maasse fra anden Side gjøres mod dette Ministerium. Jeg vil idetmindste ikke være med dertil, og det politiske Hensyn vil jeg aldeles lade ligge med Hensyn til min Betragtning

af og Stilling til det nærværende Lovforslag. Den ærede Ordfører bemærkede før med en vis Betoning, at han havde en Tvivl om, hvorvidt Folk havde sat sig tilstrækkelig ind i dette Lovforslag. Jeg tror ogsaa, at han har Grund dertil, men det er ogsaa en meget naturlig Ting, thi naar et Lovforslag kommer med en fast Majoritet sikret i Forveien, saaledes at Alle og Enhver veed, at saaledes vil det gaa igjennem, som de Herrer ville have det, og ikke anderledes, saa siger jeg: Saa lad dem lave det, som de ville, saa kunne vi tilsidst tage vor Stilling, om vi ville tage imod det Hele eller forkaste det. Det er min Betragtning, og det er et ganske simpelt og jævnt Lægmandsstandpunkt. Dertil holder jeg mig; thi jeg har aldrig kunnet finde rigtig Behag i at sætte mig ind i disse militære Love, hverken dem, der angaa Pengeudgifter, eller navnlig ogsaa dem, der her foreligge. Det er ogsaa aldeles overflødig, thi Loven gaar sin sikre Gang ved deres Hjælp, som ere fremkomne med Forslag til den, og som selv bemærkede dengang, at Thinget var vist blevet overrasket ved, at de kom med denne Lov, og overrasket blev man, om det end var af forskellige Grunde, at man var overrasket. Altsaa, hele denne Side af Sagen skal jeg ikke indlade mig paa. Jeg mener, at har man ikke overordentlig dybt studeret denne Lov, saa ligger det deri, at det vilde være aldeles ligegyldigt, enten man kom til det ene Resultat eller til det andet med Hensyn til Enkelthederne, thi der kommer ikke til at staa Andet i den Lov, end Indbringerne ville have. Det er overflødig, at jeg er enig med dem, thi de ere nok isorveien; det er ogsaa ligegyldigt, om jeg er uenig med dem, thi det vil ikke faae Indflydelse, om jeg stemmer mod deres Forslag. Jeg har derfor hverken stemt for eller imod noget af samtlige de Indbringingsforslag, der have været fremme, eller for eller imod nogen Paragraf under den tidligere Forhandling. Jeg stiller mig aldeles neutralt til Sagen indtil det Dieblis, da man er nødsaget til at tage sin Position. En af de Grunde altsaa, som have givet nærværende Behandling dens Særpræg, er vistnok en politisk; men der er maasse ogsaa andre Grunde, og jeg skal ikke negte, at, naar man staar saa nær overfor en Opløsning af Folkethinget, kan jeg godt tænke mig, at det ogsaa kan have sit Værd at stemple visse Bestemmelser i en Lov saaledes, at de, der have fremstillet Forslagene, kunne blive ubehagelige overfor Vælgterne, forsaavidt de ere Ens politiske Modstandere. Det er jo Noget, man saa tidt har oplevet. Det kan maasse have bidraget Noget til den Animositet, der paa begge Sider har været tilstede med Hensyn til denne Sag. Dersom jeg blot tager Hensyn til de Klager over denne Lovs absolute Slethed, der have givet sig Lust i Ytringerne fra deres Side, der ere misforstodte